32000R2603

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2603/2000
z dnia 27 listopada 2000 r.
nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii oraz kończące postępowanie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indonezji, Republiki Korei oraz Tajwanu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej [1], w szczególności jego art. 14 i 15,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1741/2000 [2] („rozporządzeniem tymczasowym"), tymczasowe wyrównawcze należności celne były nakładane na przywóz do Wspólnoty politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Malezji, Tajwanu i Tajlandii.

(2) W wyniku jednoczesnego dochodzenia antydumpingowego na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1742/2000 [3] zostały nałożone tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz do Wspólnoty politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii.

(3) Przypomina się, że dochodzenie w sprawie subsydiowania i szkód obejmowało okres od dnia 1 października 1998 r. do dnia 30 września 1999 r. (IP, „okres dochodzenia"); badanie trendów istotnych dla przeprowadzenia analizy szkód obejmowało okres od dnia 1 stycznia 1996 r. do końca okresu dochodzenia („okres analizy").

B. DALSZE POSTĘPOWANIE

(4) Po ujawnieniu zasadniczych faktów i okoliczności, na podstawie których zdecydowano się na wprowadzenie tymczasowych środków, zainteresowane strony złożyły uwagi na piśmie; zgodnie z przepisami art. 11 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 („rozporządzenia podstawowego"), wszystkim zainteresowanym stronom, które domagały się wysłuchania, stworzono okazję do wypowiedzenia się przed Komisją.

(5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych wniosków.

(6) Strony były informowane o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznych wyrównawczych należności celnych oraz ostateczne pobranie sum zabezpieczonych za pomocą ceł tymczasowych.

Odnośnym stronom przyznano także czas, w jakim mogły składać odwołania po uzyskaniu tej informacji.

(7) Uwzględniono argumenty przedstawione ustnie bądź na piśmie, dostarczone przez strony, a gdzie stosowne, uwzględniono je w ostatecznych ustaleniach.

(8) Po zapoznaniu się z tymczasowymi wnioskami na podstawie zgromadzonych dotychczas informacji stwierdza się, że główne wnioski, jak zaproponowano w rozporządzeniu tymczasowym, powinny być niniejszym zatwierdzone.

C. PRODUKT ROZPATRYWANY I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt rozpatrywany

(9) Rozporządzenie tymczasowe opisywało produkt rozpatrywany jako politereftalan etylenu („PET") o współczynniku lepkości 78 ml/g lub wyższym, zgodnie z DIN (Deutsche Industrienorm) 53728, odpowiadający kodowi CN 3907 60 20 i kodowi CN ex 3907 60 80 (kod TARIC 3907 60 80 10); ponieważ nie otrzymano żadnych nowych uwag odnośnie do tej definicji, niniejszym zatwierdza się wnioski tymczasowe dotyczące rozpatrywanego produktu.

[1] Dz.U. L 288 z 21.10.1997, str. 1.
[2] Dz.U. L 199 z 5.8.2000, str. 6.
[3] Dz.U. L 199 z 5.8.2000, str. 48.

2. **Produkt podobny**

(10) W motywie 16 rozporządzenia tymczasowego stwierdza się, że PET produkowany przez przemysł Wspólnoty i sprzedawany na rynku Wspólnoty oraz PET produkowany w rozpatrywanych krajach i wywożony do Wspólnoty są produktami podobnymi, ponieważ nie wykazują różnic w podstawowych fizycznych i technicznych cechach oraz istniejących zastosowaniach różnych typów PET. Ponieważ żaden nowy dowód dotyczący powyższej sprawy nie został dostarczony, zatwierdza się tymczasowe wnioski dotyczące produktu podobnego.

D. **SUBSYDIA**

(11) Wnioski przedstawione w rozporządzeniu tymczasowym dotyczące wyrównawczych subsydiów uzyskanych przez producentów eksportujących niniejszym zatwierdza się ostatecznie, o ile w niniejszym dokumencie wyraźnie nie stwierdzono inaczej.

I. INDIE

Zagadnienia ogólne

1. **Czynności wstępne**

(12) Rząd Indii zarzuca, że Komisja rozpoczęła niniejsze dochodzenie z naruszeniem art. 10 rozporządzenia podstawowego i art. 11 ust. 2 Porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Rząd Indii twierdzi, że informacja zawarta w przedłożonej skardze dotycząca subsydiowania i szkody była niedokładna i niekompletna i nie stanowiła wystarczającego dowodu do wszczęcia niniejszego postępowania.

(13) W odpowiedzi na powyższy spór stwierdzono, że skarga zawierała wystarczający dowód subsydiowania i szkody w rozumieniu art. 10 ust. 2 rozporządzenia podstawowego oraz art. 11 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych. Skarga zawierała informację dotyczącą subsydiowania, szkody i przyczynowości, która była dostatecznie dostępna występującemu z roszczeniem. W odniesieniu do subsydiowania, należy także przypomnieć, że większość programów dostępnych w Indiach zostało już sprawdzonych i objętych środkami wyrównawczymi w poprzednich dochodzeniach, obejmujących przywóz z Indii np. folii z PET, wyrobów walcowanych płaskich ze stali itp. Dowód przedstawiony w skardze został zbadany przez Komisję pod kątem jego dokładności i zgodności, stosownie do art. 10 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, i uznano go za wystarczający do rozpoczęcia czynności wstępnych, dlatego też przedmiotowa skarga nie może zostać uznana.

2. **Zawiadomienie o czynnościach wstępnych**

(14) Rząd Indii zarzuca, że zawiadomienie o czynnościach wstępnych ([1]) nie spełnia kryteriów określonych w art. 22 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ponieważ nie zawiera informacji, na podstawie której w skardze zarzuca się subsydiowanie, jak również określenia czynników, na których oparty jest zarzut powstania szkody.

(15) Artykuł 22 ust. 2 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych stanowi, że publiczne zawiadomienie o dochodzeniu powinno zawierać odpowiednią informację dotyczącą m.in. opisu praktyki subsydiowania i określenia czynników, na których oparty jest zarzut powstania szkody; co się tyczy zarzutu subsydiowania, stwierdza się w zawiadomieniu o czynnościach wstępnych, iż „zarzuca się, że wytwórcy rozpatrywanego produktu z Indii czerpali korzyści z pewnych subsydiów przyznanych przez rząd Indii. Subsydia te występowały w formie zwolnienia z podatku dochodowego, przywozu surowców i dóbr inwestycyjnych bez uiszczania należności przywozowych oraz korzyści dla firm nastawionych na działalność wywozową i firm ulokowanych w strefach przetwórstwa na wywóz" oraz że „zarzuca się, że wyżej wymienione systemy oznaczają subsydiowanie, ponieważ pociągają za sobą udział finansowy Rządu Indii i przynoszą korzyść odbiorcom, tj. eksporterom politereftalanu etylenu. Zarzuca im się, że są uzależnione od wyniku działalności wywozowej i dlatego też są specyficzne i wymagające zastosowania środków wyrównawczych". Co się tyczy zarzutu powodowania szkody, stwierdza się w zawiadomieniu o czynnościach wstępnych, że „wnoszący skargę dostarczył dowód na to, że przywóz rozpatrywanego produktu z Indii, Indonezji, Republiki Korei, Malezji, Tajwanu i Tajlandii wzrósł w całości w kategoriach bezwzględnych i w kategoriach udziału w rynku" oraz, ponadto, że „zarzuca się, że ilości i ceny rozpatrywanego przywożonego produktu mają, pośród innych konsekwencji, negatywny wpływ na udział w rynku oraz poziom cen kontrolowany przez producentów Wspólnoty, w rezultacie wpływając negatywnie w istotny sposób na całkowitą wydajność i sytuację finansową przemysłu Wspólnoty".

Powyższy tekst zawiera właściwe streszczenie zarzutów dotyczących subsydiowania i szkody.

Subsydia

1. **System „paszportowy" uprawnienia celnego (DEPB)**

a) *System DEPB na bazie danych przed dokonaniem wywozu*

(16) Rząd Indii stwierdza, że DEPB na bazie danych przed dokonaniem wywozu został zniesiony dnia 1 kwietnia 2000 r., dlatego też żadne wyrównawcze należności celne nie powinny być nakładane w ramach tego programu, ponieważ nałożenie ceł byłoby sprzeczne z art. 15 rozporządzenia podstawowego.

(17) Po ujawnieniu faktów Rząd Indii przedstawił dowód, że program, o którym mowa, w rzeczywistości wygasł i nie będzie dłużej przynosić korzyści producentom eksportującym w Indiach. Tak więc niniejsza skarga została przyjęta, a korzyść z programu wyklucza się z obliczeń stopy subsydium. Ponieważ program ten nie jest objęty środkami wyrównawczymi, nie jest konieczne uwzględnianie innych roszczeń wnoszonych przez zainteresowane strony w odniesieniu do tego programu.

([1]) Dz.U. C 319 z 6.11.1999, str. 2.

b) *DEPB na bazie danych po dokonaniu wywozu*

(18) Rząd Indii stwierdza, że Komisja popełniła oczywisty błąd w oszacowaniu możliwości stosowania środków wyrównawczych w tym systemie. W szczególności Komisja błędnie wywnioskowała, że Rząd Indii nie posiada na miejscu systemu kontroli, który sprawdzałby, jakie środki produkcyjne są zużywane w procesie produkcji oraz to, czy system jest skutecznie stosowany. Ponadto Rząd stwierdza, że oszacowanie przez Komisję korzyści w ramach tego systemu było niepoprawne, ponieważ zgodnie z art. 2 rozporządzenia podstawowego jako subsydium można traktować jedynie zwrot nadwyżki celnej.

(19) Komisja zastosowała następującą metodę w celu ustalenia, czy DEPB na bazie danych po dokonaniu wywozu stanowi subsydium wyrównawcze, i, w takim przypadku, obliczenia wysokości korzyści. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) pkt ii) rozporządzenia podstawowego stwierdza się, że system ten wymaga udziału finansowego Rządu Indii, ponieważ wpływy budżetowe (tj. należności celne przywozowe pobierane przy przywozie) należne co do zasady, nie są pobierane. Istnieje także zysk dla odbiorcy, ponieważ producenci eksportujący nie muszą płacić zwykle pobieranych należności celnych przewozowych.

(20) Jednakże art. 2 ust. 1 lit. a) pkt ii) rozporządzenia podstawowego przewiduje wyjątek od tej generalnej reguły dla, między innymi, systemów zwrotu cła i zwrotu zastępczego, które odpowiadają ścisłym zasadom ustanowionym w załączniku I pkt i) oraz w załącznikach II (definicje i zasady zwrotu) i III (definicje i zasady zwrotu zastępczego) do tego rozporządzenia podstawowego.

(21) Analiza pokazała, że system DEPB na bazie danych po dokonaniu wywozu nie jest systemem zwrotu ani zwrotu zastępczego. W badanym systemie nie ma obowiązku przywozu jedynie tych towarów, które są wykorzystywane do produkcji towarów przeznaczonych do wywozu (załącznik II do rozporządzenia podstawowego). Ponadto na miejscu nie ma systemu weryfikacji sprawdzającego, czy przywożone towary są rzeczywiście wykorzystywane w procesie produkcyjnym. Nie jest to także system zwrotu zastępczego, ponieważ przywożone towary nie muszą być w takiej samej ilości i o tych samych cechach, co środki produkcyjne pochodzenia krajowego, których użyto do produkcji (załącznik III rozporządzenia podstawowego). W końcu producenci eksportujący są uprawnieni do korzyści z systemu DEPB bez względu na to, czy w ogóle dokonują przywozu jakichkolwiek środków produkcyjnych. Eksporter uzyskuje zysk wywożąc towar, bez potrzeby wykazywania, że jakiekolwiek wykorzystane do produkcji środki produkcyjne były faktycznie przywożone; stąd producenci eksportujący, którzy lokalnie nabywają wszystkie środki produkcyjne i nie przywożą towarów, które mogą być użyte jako środki produkcyjne, są nadal uprawnieni do odnoszenia korzyści z systemu DEPB. Tak więc system DEPB na bazie danych po dokonaniu wywozu nie stosuje się do żadnego z przepisów załączników I–III. Ponieważ wyjątek ten z definicji subsydiowania z art. 2 nie ma tutaj zastosowania, to korzyść z wyrównania jest umorzeniem całkowitej kwoty należności celnych przywozowych zwykle płatnej od każdego przywozu.

(22) Z powyższego jasno wynika, że nadwyżka umorzenia kwoty należności celnych przywozowych jest podstawą do obliczenia wysokości zysku jedynie w przypadku systemu zwrotu bona fide lub zwrotu zastępczego. Ponieważ ustalono, że system DEPB na bazie danych po dokonaniu wywozu nie podlega jednej z tych dwóch kategorii, korzyść jest całkowitym umorzeniem należności celnych przywozowych, a nie umorzeniem przypuszczalnej nadwyżki.

(23) Co się tyczy systemu weryfikacji, to spór dotyczy stwierdzenia, czy system DEPB na bazie danych po dokonaniu wywozu może być uznany jako system zwrotu, czy system zwrotu zastępczego. Ponieważ stwierdzono, że system DEPB na bazie danych po dokonaniu wywozu nie jest ani systemem zwrotu, ani zwrotu zastępczego, jak określono w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego, nie ma potrzeby prowadzenia dalszych badań. Nawet jeśli system DEPB spełniałby kryteria załączników II i III, należałoby stwierdzić, że nie istnieje żaden rozsądny system weryfikacji. Normy dotyczące środków produkcyjnych i produktów stanowią wykaz możliwych pozycji, które mogą być wykorzystane w procesie produkcji, oraz określają, w jakich ilościach; zatem normy dotyczące środków produkcyjnych i produktów nie stanowią systemu weryfikacji w rozumieniu ust. 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego. Na podstawie tych norm nie można kontrolować środków, które są faktycznie wykorzystywane w procesie produkcyjnym i nie stwarzają systemu, na podstawie którego można by stwierdzić, czy środki te były w rzeczywistości przywożone.

(24) Uwzględniając powyższe powody, niniejsze roszczenie nie może być uznane i zatwierdza się tymczasowe wnioski w zakresie możliwości uzyskania wyrównania w tym systemie oraz obliczenia korzyści.

2. **Strefy przetwórstwa na wywóz (jednostki kierowane do wywozu)**

(25) Jeden producent eksportujący i Rząd Indii twierdzili, że nie powinno się uważać, iż korzyści uzyskiwane w ramach systemu jednostek kierowanych do wywozu stanowią subsydium, ponieważ zwolnienie z akcyzy i cła jest przyznawane jedynie na ilość środków produkcyjnych wykorzystywanych do produkcji produktu finalnego, przeznaczonego do wywozu. Domniemywa się, że system ten stanowi system zwrotu cła zgodnie z warunkami określonymi w załączniku I pkt i) i załączniku II do rozporządzenia podstawowego.

(26) Dwóch indyjskich eksporterów posiada swoje siedziby w jednostkach skierowanych na wywóz. Bez uszczerbku dla pytania, czy system stanowi system zwrotu cła zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, Komisja, po dalszym dochodzeniu, przyjmuje, że w rzeczywistości nie ma nadmiarowego zwolnienia z cła w przypadku któregokolwiek odnośnego przedsiębiorstwa. W konsekwencji, w obecnym dochodzeniu, zwolnienie z cła na surowce dla tych przedsiębiorstw nie będzie wyrównywane.

(27) Wysokość subsydium dla dwóch przedsiębiorstw posiadających swoje siedziby w strefach przetwórstwa na wywóz lub jednostkach kierowanych do wywozu została zatem ograniczona do zwolnienia z cła na dobra inwestycyjne i odpowiednio zmniejszona do 0,37 % i 4,43 %.

3. **System promocji wywozu dóbr inwestycyjnych**

(28) Rząd Indii zauważył, że w ramach systemu promocji wywozu dóbr inwestycyjnych nie nakłada się obowiązku wywozu wszystkich produktów wyprodukowanych z wykorzystaniem dobra inwestycyjnego i że posiadacz licencji może sprzedać część produkcji na rynku krajowym. Stąd Rząd Indii utrzymywał, że każda korzyść przyznana w ramach tego systemu powinna być rozdzielona na całość produkcji.

(29) W odpowiedzi na ten argument należy podkreślić, że, jak wyjaśniono w motywie 52 rozporządzenia podstawowego, przedsiębiorstwo może przywozić dobra inwestycyjne z zerową stawką celną albo z obniżoną stawką w zależności od stopnia zaangażowania się w wywóz, jaki przedsiębiorstwo jest gotowe przyjąć. System jest zatem prawnie uwarunkowany dokonaniem wywozu, ponieważ nie można uzyskać korzyści bez zobowiązania się do wywozu towarów. Jako taki uważa się go za specyficzny w ramach przepisów art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponieważ subsydium jest subsydium wywozowym, uważa się, że przynosi ono korzyści jedynie przy sprzedaży na wywóz; zatem właściwym denominatorem jest całkowita sprzedaż na wywóz.

(30) Ponieważ po opublikowaniu wniosków tymczasowych nie otrzymano żadnych innych uwag w sprawie tego systemu, niniejszym zatwierdza się wnioski określone w motywach 50–57 rozporządzenia tymczasowego.

4. **Wysokość subsydiów wyrównawczych**

(31) Wszystkie subsydia rozpoznano jako subsydia wywozowe. Wysokość subsydiów wywozowych wyrażonych *ad valorem* dla badanych producentów eksportujących przedstawia się następująco:

Typ subsydium	System DEPB	System promocji wywozu dóbr inwestycyjnych	Strefa przetwórstwa na wywóz/jednostka skierowana na wywóz	Suma
	Na podstawie danych po dokonaniu wywozu			
Reliance Industries Limited	6,52 %	1,71 %		8,23 %
Futura Polymer Limited			0,37 %	0,37 %
Pearl Engineering Polymers Limited	5,01 %	0,79 %		5,8 %
Elque Polyesters Limited			4,43 %	4,43 %
Pozostałe				8,23 %

(32) Średnia ważona dla całego kraju wysokość subsydium w odniesieniu do wszystkich objętych badaniem producentów eksportujących, dokonujących powyżej 90 % wywozu do Wspólnoty rozpatrywanego produktu pochodzącego z Indii, jest wyższa od stosowanej dla tego kraju wysokości minimalnej wynoszącej 3 %.

(33) Wobec wysokiego stopnia współpracy stawka końcowa dla przedsiębiorstw niewspółpracujących została określona na poziomie najwyższej stawki subsydium ustalonego dla przedsiębiorstwa współpracującego, tj. 8,23 %.

II. INDONEZJA

(34) Ponieważ nie otrzymano żadnych znaczących uwag po opublikowaniu wniosków tymczasowych, niniejszym zatwierdza się wniosek twierdzący, że wysokość subsydium dla Indonezji ma być uznana za nieistotną i zatwierdza się również wnioski z motywu 78 rozporządzenia tymczasowego. Postępowanie dotyczące Indonezji powinno być zatem zakończone.

III. KOREA

(35) Ponieważ nie otrzymano żadnych znaczących uwag po opublikowaniu wniosków tymczasowych, niniejszym zatwierdza się wniosek twierdzący, że wysokość subsydium dla Korei ma być uznana za nieistotną i zatwierdza się również wnioski określone w motywie 79 rozporządzenia tymczasowego. Postępowanie dotyczące Korei powinno być więc zakończone.

IV. MALEZJA

1. **Wstęp**

(36) W rozporządzeniu tymczasowym korzyść uzyskana dzięki statusowi przemysłu pioniera została błędnie zakwalifikowana w motywie 132 jako subsydium wywozowe. Jednakże zatwierdza się wnioski określone w motywach 93–95 w sprawie możliwości zastosowania środków wyrównawczych w przypadku tego systemu jako specyficznego subsydium krajowego. Oznaczałoby to, że wysokość stwierdzonego subsydium nie powinna być już obniżana o cło antydumpingowe.

(37) Ponieważ nie otrzymano żadnych innych uwag po opublikowaniu wniosków tymczasowych, po poprawieniu pewnych błędów rachunkowych, zatwierdza się wnioski określone w motywach 80–133 rozporządzenia tymczasowego.

2. **Wysokość subsydiów wyrównawczych**

(38) Wysokość wyrównawczych subsydiów wywozowych zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, wyrażona *ad valorem*, dla objętych badaniem producentów eksportujących przedstawia się następująco:

Typ subsydium	Wywóz	Krajowe	Suma	Status pioniera	Zwolnienie z cła przywozowego i zwolnienie z podatku od sprzedaży
	Krajowe	Wywóz	Podwójne odliczenia	Zwolnienie z cła przywozowego i zwolnienie z podatku od sprzedaży	
Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	0	3,3 %	0	0,27 %	3,57 %
MPI Polyester Industries Sdn. Bhd.	0	0	0,91 %	0	0,91 %
Pozostali					3,57 %

(39) Średnia ważona dla całego kraju wysokość subsydium odnośnie do wszystkich objętych badaniem producentów eksportujących, dokonujących powyżej 90 % wywozu do Wspólnoty rozpatrywanego produktu pochodzącego z Malezji, jest wyższa od stosowanej dla tego kraju wysokości minimalnej wynoszącej 2 %.

V. TAJWAN

(40) Jedno z przedsiębiorstw stwierdziło, że Komisja zrobiła błąd rachunkowy dotyczący korzyści przez nie uzyskiwanej w ramach systemu zwolnienia z cła przywozowego za maszyny. Korzyść uzyskana w ramach tego systemu została jeszcze raz przeliczona i stwierdzono, że wystąpił błąd rachunkowy. Błąd poprawiono i korzyść w ramach tego programu została zmniejszona z 1,92 % do 0,27 %.

(41) Po tym fakcie Komisja przystąpiła do dokładnego zbadania całych akt sprawy Tajwanu, wraz ze sprawdzeniem obliczeń dla wszystkich czterech producentów eksportujących w celu zbadania wpływu tej poprawki na określenie wysokości subsydium dla całego kraju.

(42) Stwierdzono, że, w wyniku zmniejszenia się wysokości stawki subsydiów dla powyższego przedsiębiorstwa, wysokość subsydium dla całego kraju zmniejszyła się do 0,94 %, która to wartość jest niższa od progu minimalnego dla tego kraju wynoszącego 1 %. Dlatego też dochodzenie w sprawie przywozu pochodzącego z Tajwanu powinno być zakończone.

VI. TAJLANDIA

1. **Część ogólna**

(43) W dochodzeniu tymczasowym stwierdzono, że mimo iż jedna strefa w Tajlandii (strefa 3) jest w jasny sposób oznaczoną strefą geograficzną, spełniającą warunki definicji regionu słabo rozwiniętego zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, to korzyści wynikające z różnych systemów subsydiowania są szczególne dla gałęzi przemysłu, ponieważ dostęp do programów jest ograniczony do pewnych typów przemysłu. Rząd Tajlandii twierdzi, że system jest dostępny dla szerokiego zakresu rodzajów przemysłu i w konsekwencji jest ogólnie dostępny.

(44) Stwierdzono, że Rząd Tajlandii ustalił zamknięty wykaz typów działalności uprawnionych do korzystania z popierania inwestycji, który z definicji ogranicza dostęp do subsydium, ponieważ przedsiębiorstwa wytwarzające produkty, które nie znajdują się na wykazie, nie są uprawnione do uzyskiwania korzyści w ramach ustawy o popieraniu inwestycji. Ponadto ten wykaz powinien być traktowany jako wykaz pozytywny, który jasno definiuje specyficzne produkty, producenci których są faworyzowani w stosunku do innych. Fakt, że korzyści w ramach ustawy o popieraniu inwestycji są dostępne dla 200 różnych produktów, nie ma znaczenia, ponieważ przedsiębiorstwa, które nie produkują tych produktów, są wyłączone z uzyskiwania jakichkolwiek korzyści. Dlatego też zatwierdza się wnioski tymczasowe dotyczące specyficzności.

(45) W motywach 193 i 196 rozporządzenia tymczasowego stwierdza się, że projekty, w których występuje się z wnioskami do Komitetu Inwestycyjnego, muszą spełniać kryterium 20 % wartości dodanej. Tymczasowo stwierdza się, że warunek ten zachęca przedsiębiorstwa do przedkładania towarów krajowych nad przywożone i w konsekwencji jest specyficzny w rozumieniu art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia tymczasowego.

(46) Po opublikowaniu Rząd Tajlandii przekazał dowód, że kryterium dotyczące wartości dodanej nie nakazuje stosowania krajowych zasobów produkcyjnych zamiast przywożonych. Rząd Tajlandii przedstawił dowód, który wykazuje, że kryterium wartości dodanej może być spełnione nawet, gdy do produkcji produktu finalnego są stosowane surowce przywożone. Dlatego też dla produktu, którego dotyczy dochodzenie, program ten nie jest uwarunkowany stosowaniem towarów krajowych zamiast przywożonych w rozumieniu art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia podstawowego.

2. **Zwolnienie z podatku od przedsiębiorców**

(47) Producent eksportujący stwierdza, że wybrał zastosowanie swoich strat netto z lat ubiegłych zamiast zwolnienia z podatku dochodowego od przedsiębiorców w celu obniżenia bieżącego dochodu podlegającego opodatkowaniu i w konsekwencji nie uzyskał korzyści w okresie dochodzenia.

(48) Ustalono, że przedsiębiorstwo, które korzysta ze zwolnienia z podatku dochodowego i jednocześnie może obniżyć swoje dochody o straty z lat ubiegłych w ramach zwykłych przepisów podatkowych, ma możliwość wyboru dowolnej opcji. Zostało to potwierdzone przez Ministerstwo Opodatkowania i Tajski Komitet Inwestycyjny. W niniejszym przypadku ustalono, że producent eksportujący stosował zwolnienie z podatku dochodowego od przedsiębiorców, ponieważ suma należnych podatków nie została obniżona o straty netto z lat ubiegłych. W rzeczywistości straty netto z lat ubiegłych wzrosły w ostatnim roku budżetowym (z 1 655 089 790 bahtów do 1 704 894 309 bahtów). Jeżeli producent eksportujący wybrałby obniżenie swojego zysku o straty netto z lat ubiegłych, to wówczas nie wypełniłby sekcji dotyczącej dochodu niepodlegającego opodatkowaniu, który dotyczy tylko dochodu korzystającego ze zwolnienia przyznanego przez Komitet Inwestycyjny. Ponadto Urząd Apelacyjny Światowej Organizacji Handlu ustalił w sprawie dotyczącej kanadyjskiego samolotu cywilnego ([1]), że w celu ustalenia, czy udział finansowy w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. a) pkt i) Umowy w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych przynosi „korzyść", tj. przywilej, koniecznym jest określenie, czy udział finansowy stawia otrzymującego w bardziej uprzywilejowanej pozycji niż wtedy, gdyby nie otrzymał tego udziału finansowego. Jak wspomniano powyżej, producent eksportujący jest w bardziej uprzywilejowanej sytuacji przez korzystanie ze zwolnienia z podatku dochodowego od przedsiębiorców, ponieważ mógł przenieść do wykorzystania w przyszłości większą sumę strat z lat ubiegłych, niż miałoby to miejsce w przeciwnym przypadku. Dlatego też producent eksportujący wykorzystał zwolnienie z podatku dochodowego i uzyskał korzyść, jego odwołanie nie może być zatem przyjęte.

([1]) Kanada – Środki wpływające na przywóz samolotu cywilnego, Raport Urzędu Apelacyjnego, Dok. WT/DS70/AB/R z dnia 2 sierpnia 1999 r. (motyw 149 i następne).

3. **Zwolnienie z cła należnego przy przywozie maszyn**

(49) Ponieważ nie otrzymano żadnych uwag odnośnie do tego systemu, niniejszym zatwierdza się wnioski określone w motywach 202–208 rozporządzenia tymczasowego.

4. **Wysokość subsydiów wyrównawczych**

(50) Na podstawie uwag otrzymanych po wnioskach tymczasowych wysokość subsydiów wyrównawczych zgodnie z przepisami rozporządzenia tymczasowego, wyrażona *ad valorem*, dla objętego badaniem producenta eksportującego określa się w następującej wysokości:

	Zwolnienie z podatku dochodowego	Zwolnienie z cła należnego przy przywozie maszyn	Suma
Thai Shingkong, Industry Corporation Limited	8,13 %	0,35 %	8,4 %

(51) Ponieważ objęty badaniem producent eksportujący realizował praktycznie cały przywóz do Wspólnoty rozpatrywanego produktu pochodzącego z Tajlandii, średnia ważona wysokość subsydium znacznie przekracza stosowaną minimalną wysokość subsydiowania wynoszącą 2 %.

E. **DEFINICJA PRZEMYSŁU WSPÓLNOTY**

(52) Wobec braku nowej informacji odnośnie do definicji przemysłu Wspólnoty, zatwierdza się wnioski określone w akapitach 226–231 rozporządzenia tymczasowego.

F. **SZKODA**

1. **Uwagi wstępne**

(53) Niektóre z zainteresowanych stron zakwestionowały stosowanie danych dostarczonych przez przemysł Wspólnoty tylko dla okresu od 1996 r., podczas gdy rozwój rynku przed tym okresem opierał się na informacji pochodzącej z niezależnych badań rynku.

(54) Komisja uznała, że dane dostarczone przez przemysł Wspólnoty dla roku 1995 nie mogą być stosowane z powodu podziału firm Kodak i Eastman w 1995 r. i z powodu restrukturyzacji działalności firmy Shell. Ani Shell, ani Eastman nie były w stanie dostarczyć pełnych danych za ten rok.

(55) Jednak Komisja uważała za zasadnicze dokonanie przeglądu kryzysu związanego z niedoborem, który wystąpił na rynku Wspólnoty w 1995 r. z powodu wpływu tego wydarzenia zarówno na ceny, jak i na rentowność przemysłu Wspólnoty. Zastosowanie zatem informacji pochodzącej z niezależnego badania rynku było uważane za odpowiednie do ustalenia koniecznych danych pomocniczych dla oceny sytuacji w przemyśle Wspólnoty w okresie analizy, jak to wyjaśniono w motywie 236 rozporządzenia tymczasowego.

2. **Zużycie**

(56) Wobec braku odmiennych nowych informacji, zatwierdza się wnioski odnośnie do zużycia produktu we Wspólnocie, jak zostało to określone szczegółowo w motywach 239 i 240 rozporządzenia tymczasowego.

3. **Przywóz z krajów rozpatrywanych**

Przywóz pochodzący z Korei, Indonezji i Tajwanu

(57) Zatwierdza się wnioski określone w motywie 242 rozporządzenia tymczasowego odnośnie do minimalnej wysokości subsydium dla towarów przywożonych pochodzących z Korei i Indonezji. Oba państwa zostały tym samym wyłączone z oszacowania szkody.

(58) W świetle nowych wniosków opisanych powyżej wysokość subsydium stwierdzona dla towarów pochodzących z Tajwanu jest na poziomie minimum, zatem przywozu tego nie bierze się pod uwagę przy oszacowaniu szkody.

Przywóz pochodzący z Indii, Malezji i Tajlandii

a) *Połączenie*

(59) Rząd Tajlandii stwierdził, że przywóz pochodzący z tego kraju nie powinien być oceniany łącznie z innymi rozpatrywanymi towarami przywożonymi, ponieważ przywóz pochodzący z Tajlandii ma najmniejszy udział w rynku z trzech rozpatrywanych krajów i nie powoduje obniżania cen przemysłu Wspólnoty, co oznacza, że eksporter tajlandzki nie zachowuje się tak samo, jak eksporterzy z innych krajów. Stwierdzono, że elementy te nie były nowe, odwołanie to zostało zatem odrzucone i zatwierdza się, że przywóz pochodzący z Tajlandii powinien być oceniany łącznie z przywozem pochodzącym z Indii i Malezji.

(60) Rządy Indii i Malezji stwierdziły, że łączony winien być jedynie przywóz subwencjonowany pochodzący odpowiednio z ich krajów. Ponieważ ustalono, że średnia ważona dla całego kraju wysokość subwencji dla całego objętego badaniem przywozu pochodzącego z Indii i Malezji była na poziomie wyższym od stosowanej minimalnej wysokości subwencjonowania, musi być wzięty pod uwagę cały ich wywóz do Wspólnoty. Odwołanie to zostało zatem odrzucone i wnioskuje się, żeby cały przywóz pochodzący z Indii, Malezji i Tajlandii był rozpatrywany łącznie w celu oszacowania szkody doznanej przez przemysł Wspólnoty.

b) *Wielkość przywozu*

(61) Jak wskazuje następująca tabela, wielkość przywozu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii znacząco wzrosła między 1996 r. a okresem dochodzenia (wzrost prawie siedmiokrotny), by osiągnąć poziom 123 563 ton.

Przywóz	1996	1997	1998	Okres dochodzenia
W sumie: India, Malezja, Tajlandia	17 831 t	44 708 t	118 113 t	123 563 t
Wskaźnik (1996 = 100)	100	251	662	693

(62) Po znacznym wzroście między 1996 r. a 1998 r., gdy przywóz co najmniej podwajał się każdego roku, wzrost przywozu ustalił się na stałym poziomie od 1998 r. do okresu dochodzenia. Należy jednak zauważyć, że przywóz nadal wzrastał, chociaż z mniejszą szybkością, pomimo wysiłków czynionych przez przemysł Wspólnoty w celu sprostania konkurencji cenowej subwencjonowanego przywozu i odzyskania udziału w rynku.

c) *Udział w rynku*

(63) Udział w rynku przywożonego odnośnego produktu rozwijał się następująco:

Udział przywozu w rynku	1996	1997	1998	Okres dochodzenia
W sumie: India, Malezja, Tajlandia	2,2 %	4,1 %	9,0 %	9,2 %
Wskaźnik (1996 = 100)	100	190	417	424

(64) Udział w rynku przywozu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii osiągnął 9,2 % w okresie dochodzenia. Liczba ta była ponad cztery razy większa od poziomu osiągniętego w 1996 r., tj. początku okresu analizy. Między 1998 r. a okresem dochodzenia udział w rynku tego przywozu ustalił się na stałym poziomie w wyniku zmniejszenia się wielkości przywozu opisanego powyżej.

d) *Ceny towaru przywożonego*

(65) Ceny towaru przywożonego pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii obniżyły się o 34 % w okresie od 1996 r. do okresu dochodzenia; w stosunku rocznym spadły one o 16 % między 1996 r. a 1997 r., o 5 % między 1997 r. a 1998 r. i o 13 % między 1998 r. a okresem dochodzenia. Średnio cena CIF nieobejmująca cła wynosiła 516 EUR/t w okresie dochodzenia. Potwierdzono w czasie dochodzenia, że duża liczba eksporterów sprzedawała ze stratą do Wspólnoty, co wskazuje na agresywną politykę cenową w stosunku do rynku Wspólnoty.

e) *Zaniżanie cen*

(66) Potwierdzono zaniżanie cen przez subsydiowany przywóz, wyliczone według metody określonej szczegółowo w motywie 254 rozporządzenia tymczasowego, w wysokości podanej poniżej:

Rozmiar zaniżania: zakresy		
Indie	Malezja	Tajlandia
1,2 – 7,9 %	11,8 – 12,9 %	0 %

(67) Wobec braku odwołań i nowej informacji od zainteresowanych stron, która zawierałyby przeciwną propozycję, zatwierdza się wnioski dotyczące zaniżania cen, jak określono w motywie 254 rozporządzenia tymczasowego. W szczególności zauważa się, że niskie średnie stawki zaniżania były wynikiem spadku cen spowodowanym zachowaniem się producentów eksportujących w krajach rozpatrywanych, którzy sprzedawali rozpatrywany produkt na rynek Wspólnoty po cenach, które nie tylko były subsydiowane, lecz także przynoszące straty.

4. **Wpływ zmiany w omawianym przywozie na oszacowanie szkód i przyczynowość**

(68) Należy zauważyć, że wyłączenie przywozu pochodzącego z Tajwanu z analizy szkody nie zmienia trendów ustalonych dla odnośnego przywozu w tymczasowym rozporządzeniu. Wnioskuje się zatem, że w wyniku poprawionej informacji przedstawionej powyżej nie zmieniły się wnioski ustalone w tymczasowym rozporządzeniu odnośnie do wpływu rozpatrywanego przywozu na sytuację przemysłu Wspólnoty ani związek przyczynowy.

5. **Sytuacja przemysłu Wspólnoty**

(69) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, badanie wpływu subsydiowanego przywozu na przemysł Wspólnoty zawierało ocenę wszystkich stosownych czynników i wskaźników wywierających wpływ na stan przemysłu Wspólnoty.

Dochodzenie dotyczyło wszystkich czynników wyszczególnionych w art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Jednakże pewnymi czynnikami nie zajmowano się szczegółowo, ponieważ stwierdzono, że nie mają one znaczenia dla oceny sytuacji w przemyśle Wspólnoty w przebiegu dochodzenia (płace i zapasy patrz poniżej). Jeśli chodzi o wpływ rozmiaru wysokości subwencji wyrównawczej na przemysł Wspólnoty, biorąc pod uwagę ilość i ceny przywozu z rozpatrywanych krajów, to wpływ ten nie może być uważany za nieistotny.

Czynniki badane w tymczasowym rozporządzeniu

– Inwestycje:

(70) Stwierdzono, że pewne inwestycje dokonane przez współpracującego producenta ze Wspólnoty nie były brane pod uwagę na etapie tymczasowym. Po wprowadzeniu tych danych sytuacja dotycząca inwestycji nie zmienia trendu uprzednio ustalonego.

Zainteresowane strony stwierdziły, że rozmiar inwestycji dokonanych w 1998 r. przez przemysł Wspólnoty wskazywał, że był on w dobrej kondycji finansowej. Inne z zainteresowanych stron zauważyły, że jeżeli poziom inwestycji był niski w okresie dochodzenia, to było to konsekwencją poprzednich lat, w czasie których przemysł Wspólnoty doznał strat i nie może to zostać przypisane wpływowi subsydiowanego przywozu w okresie dochodzenia.

Pod tym względem dochodzenie wyraźnie wykazało, że nakłady inwestycyjne dokonane w 1997 r., 1998 r. i w okresie dochodzenia były głównie konsekwencją decyzji podjętych w 1995 r. i 1996 r., gdy perspektywy w sektorze PET były dobre (mimo iż straty wystąpiły w 1996 r., sytuacja ta była uważana za tymczasową). W takim przemyśle bardziej zasadne byłoby zbadanie planów inwestycyjnych niż czasu, na który przypadały wydatki rzeczywiste. Jak stwierdzono w motywie 264 rozporządzenia tymczasowego, potwierdza się, że, w konsekwencji dalszego pogorszenia swojej sytuacji finansowej spowodowanej szkodliwym subsydiowaniem w okresie dochodzenia, przemysł Wspólnoty nie planował żadnego znacznego zwiększenia zdolności produkcyjnej w celu sprostania wzrostowi przyszłego popytu.

– Płace i zapasy:

Płace i zapasy były także objęte badaniem, jednakże płac nie uważano za czynnik istotny, ponieważ ich udział w kosztach całkowitych jest niski i nie zmieniały się one w okresie analizy. Co się tyczy zapasów, biorąc pod uwagę sezonowy charakter rynku PET, stwierdzono, że poziomy zapasów zmieniały się znacząco w czasie roku i nie były zatem brane pod uwagę za istotne dla analizy szkód.

– Wzrost:

Mimo iż nie jest to wprost wspomniane w tymczasowym rozporządzeniu, Komisja badała także w swojej analizie wzrost udziału w rynku, który wykazał lekki spadek dla przemysłu Wspólnoty w okresie analizy.

Inne badane czynniki

(71) Badano także sytuację przemysłu Wspólnoty pod względem następujących wskaźników:

— Zdolność do zwiększenia kapitału:

Jak już wspomniano w tymczasowym rozporządzeniu, poziom strat, jakich doznano w okresie dochodzenia, był taki, że nie można było uzgodnić żadnego nowego planu inwestycyjnego w okresie dochodzenia. Nie poprawiło to oczywiście zdolności przemysłu Wspólnoty do zwiększenia kapitału w tym okresie, pomimo oczekiwanego wzrostu popytu.

— Wydajność:

Wydajność w wyprodukowanych tonach na zatrudnionego wzrosła o 67 % od 1996 r. do okresu dochodzenia i o 21 % od 1998 r. do okresu dochodzenia. Taki znaczący wzrost wydajności świadczy o tym, że przemysł Wspólnoty podjął wszelkie możliwe starania w celu pozostania konkurencyjnym.

— Rentowność inwestycji:

	1996	1997	1998	Okres dochodzenia
Zwrot z zaangażowanego kapitału (1)	– 6 %	– 7 %	1 %	– 8 %

(1) Zwrot z zaangażowanego kapitału jest zdefiniowany jako zysk przed opodatkowaniem po wprowadzeniu odpowiedniej poprawki na dywidendy z akcji uprzywilejowanych, skrypty dłużne i odsetki od długoterminowych pożyczek zapłaconych lub otrzymanych dodawanych do tej kwoty i podzielonych przez całkowity kapitał akcyjny i rezerwy wraz ze skryptami dłużnymi i pożyczkami długoterminowymi.

Powyższy wskaźnik odzwierciedla ogólną sytuację przemysłu Wspólnoty (wraz z większością linii biznesowych PET). Kontrola wykazała, że większa część negatywnego trendu w okresie dochodzenia może być przypisana sektorowi PET. Wskaźnik ten zgadza się z pogorszeniem się rentowności przemysłu Wspólnoty;

— Przepływ gotówki:

(EUR)

1996	Wpływ (odpływ) gotówki netto z działalności operacyjnej	– 79 002 884
1997	Wpływ (odpływ) gotówki netto z działalności operacyjnej	84 901 988
1998	Wpływ (odpływ) gotówki netto z działalności operacyjnej	132 915 718
okres dochodzenia	Wpływ (odpływ) gotówki netto z działalności operacyjnej	51 115 757

Powyższy wskaźnik odzwierciedla ogólną sytuację przemysłu Wspólnoty (wraz z większością linii biznesowych PET). Przedstawia on wynik operacyjny brutto tych przedsiębiorstw, tj. sprzedaż pomniejszoną o koszt sprzedaży i przed odjęciem opłat finansowych, amortyzacji, prowizji. Kontrola wykazała, że znaczną część pogorszenia się w okresie dochodzenia można powiązać z sektorem PET.

6. **Kolejne argumenty**

a) *Ogólne argumenty wysuwane w stosunku do wniosków Komisji*

(72) Zainteresowane strony podważały wnioski Komisji w sprawie szkód, ponieważ pewne wskaźniki szkód wykazywały trend albo wzrostowy, albo zrównoważony. Pod tym względem niektóre z zainteresowanych stron wskazywały na niski poziom zaniżania cen, wzrost wolumenu sprzedaży i ogólnej stabilności udziału w rynku. Uważały one, że wskaźniki te wykazywały, że przemysł Wspólnoty był w dobrym stanie i chociaż ceny były bardzo niskie, były one na normalnym poziomie, biorąc pod uwagę przeważające warunki rynkowe.

(73) Argument ten nie mógł zostać przyjęty. Jak ustalono w rozporządzeniu tymczasowym, wzrost sprzedaży i odzyskanie udziału w rynku w okresie dochodzenia, po utracie 5 punktów procentowych między 1997 r. a 1998 r., wystąpił, gdy przemysł Wspólnoty znacząco obniżył swoje ceny w celu wyrównania ich z cenami subsydiowanego przywozu. Jak wyjaśniono w rozporządzeniu tymczasowym, ustalono, że przywóz był dokonywany po cenach subsydiowanych. Pod tym względem niski poziom zaniżania cen wynika z faktu, że ceny przemysłu Wspólnoty były obniżone w okresie dochodzenia. Obniżenie cen było wynikiem subsydiowanego przywozu znaczącego pod względem ilości i udziału w rynku i który zmusił przemysł Wspólnoty do zareagowania przez obniżenie swoich cen.

b) *Rozwój sytuacji po okresie dochodzenia*

(74) Zainteresowane strony i delegaci z Państw Członkowskich zażądali od Komisji, przeanalizowania i rozpatrzenia pewnych czynników, które wystąpiły po okresie dochodzenia. W szczególności strony te podkreślały szybki i znaczący wzrost cen PET sprzedawanego przez przemysł Wspólnoty w porównaniu do wzrostu kosztu surowców. Zdaniem tych stron sytuacja przemysłu Wspólnoty od okresu dochodzenia zdecydowanie się poprawiła i było prawdopodobne, że przemysł Wspólnoty nie ponosił już szkód majątkowych.

(75) Należy przypomnieć, że art. 11 ust. 1 rozporządzenia podstawowego stwierdza, iż informacja odnosząca się do czasu po okresie dochodzenia nie powinna być brana pod uwagę. Na podstawie orzecznictwa Trybunału czynniki, które wystąpiły po okresie dochodzenia, mogą być brane pod uwagę tylko wtedy, gdy w ich świetle nałożenie środków wyrównawczych staje się wyraźne nieodpowiednie.

(76) Komisja przeanalizowała rozwój rynku PET w dziewięciomiesięcznym okresie następującym po okresie dochodzenia, tj. od dnia 1 października 1999 r. do dnia 30 czerwca 2000 r. Stwierdzono, że ceny sprzedaży PET produkowanego przez przemysł Wspólnoty na rynek Wspólnoty wykazywały trwały wzrost. Średnia cena sprzedaży dla okresu dziewięciomiesięcznego była około 40 % wyższa od średniej dla okresu dochodzenia. Wzrost ten miał szybsze tempo niż wzrost kosztów (około 20 %), prowadząc do poprawy sytuacji finansowej przemysłu Wspólnoty. Niemniej jednak w tym dziewięciomiesięcznym okresie, średni zwrot ze sprzedaży dla przemysłu Wspólnoty był nadal ujemny, osiągając –2 %, wskazując, że wynik finansowy pozostawał niezadowalający i daleki od poziomu, który mógłby zapewnić powodzenie przemysłu.

(77) Ta znacząca zmiana cen miała swoje źródło głównie we wzroście cen ropy, który następował od połowy 1999 r. i w sposób zauważalny wpłynął na ceny wszystkich polimerów kilka miesięcy później. Należy również zauważyć, że następował stały wzrost sprzedaży i udziału w rynku przemysłu Wspólnoty kosztem subsydiowanego przywozu. Jednakże zmniejszenie się ilości subsydiowanego przywozu może być konsekwencją otwarcia dochodzenia antysubsydyjnego. W obecnym przypadku rozwój kursu wymiany dolar/euro także spowodował zmniejszenie atrakcyjności rozpatrywanego przywozu.

(78) Należy zauważyć, że kurs wymiany oraz cena ropy naftowej są niestabilne i zmiany mogą być tymczasowe. Ponadto, jeżeli prowadzone dochodzenie antysubsydyjne zostałoby zakończone bez podjęcia działań, to jest prawdopodobne, że subsydiowany przywóz ponownie odzyskałby udział w rynku.

(79) Na podstawie powyższego wywnioskowano, że procesy, które miały miejsce po okresie dochodzenia, nie wykazały, że szkoda spowodowana subsydiowanym przywozem zanikła. W konsekwencji nałożenie środków wyrównawczych nie jest wyraźnie nieodpowiednie.

7. **Wniosek w sprawie szkody**

(80) Ponieważ nie otrzymano żadnych innych argumentów w sprawie szkód doznanych przez przemysł Wspólnoty, niniejszym zatwierdza się wniosek twierdzący, że przemysł Wspólnoty doznał szkód majątkowych w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego, jak określono w motywach 265–268 rozporządzenia tymczasowego.

G. **PRZYCZYNY**

(81) Niektóre z zainteresowanych stron nadal twierdziły, że Komisja nieprawidłowo wyciągnęła wniosek, że przywóz pochodzący z krajów przedmiotowych był przyczyną szkód doznanych przez przemysł Wspólnoty, podczas gdy, w ich opinii, sytuacja tego przemysłu i poziom cen na rynku Wspólnoty były spowodowane nałożeniem się innych czynników. W tym kontekście wielokrotnie żądały ponownego rozpatrzenia punktów już podniesionych na etapie tymczasowym (wraz z ceną surowców, sytuacją nadwyżki zdolności produkcyjnych, konkurencją między producentami PET).

(82) Ponieważ nie otrzymano żadnych innych argumentów w sprawie przyczyny szkód doznanych przez przemysł Wspólnoty, wniosek twierdzący, że przywóz PET z krajów będących przedmiotem rozporządzenia wywołał szkody przemysłowi Wspólnoty, jak stwierdzono w akapicie 290 rozporządzenia tymczasowego, jest niniejszym zatwierdzony.

H. **INTERES WSPÓLNOTY**

1. **Prawdopodobny wpływ nałożenia środków na przemysł korzystający z PET**

a) *Dalsze dochodzenie*

(83) W świetle niskiego stopnia współpracy ze strony użytkowników pierwszego etapu dochodzenia Komisja zdecydowała, aby przeprowadzić dalsze dochodzenie dotyczące prawdopodobnego wpływu nałożenia środków na przemysł przetwórczy. Dlatego też Komisja wysłała około 90 nowych uproszczonych ankiet do użytkowników PET, do niektórych z nich już uprzednio je wysłano, jednakże nie uzyskano odpowiedzi. 19 uprzednio niewspółpracujących przedsiębiorstw przesłało istotne odpowiedzi w wyznaczonym terminie.

Nowo współpracujące przedsiębiorstwa to:

— trzy firmy przetwarzające butelki lub półprodukty:
Lux PET GmbH & Co. (Luksemburg)
Pucetti SpA (Włochy)
EBP SA (Hiszpania),

— czterej producenci folii i arkuszy PET stosujący rozpatrywany produkt
RPC Cobelplast Montonate Srl (Włochy)
Moplast SpA (Włochy)
Alusuisse Thermoplastic (Wielka Brytania)
Klöckner Pentaplast BV (Niderlandy),

— czterej producenci napojów bezalkoholowych
L'Abeille (Francja)
Pepsico Food Beverages Intl. Ltd. (Włochy)
Pepsico France (Francja)
Europe Embouteillage Snc (Francja),

— ośmiu producentów wody mineralnej i źródlanej
Aguas Minerales Pasqual S.L. (Hiszpania)
Eycam Perrier SA (Hiszpania)
Font Vella SA & Aguas de Lanjarón SA (Hiszpania)
Italaquae SpA (Włochy)
Neptune SA (Francja)
Roxane SA (Francja)
San Benedetto (Włochy)
Società generale delle acque minerali arl (Włochy).

W sumie dane przekazane przez przedsiębiorstwa, które wypełniły albo pierwszą, albo drugą ankietę, dotyczą 26 % zużycia PET we Wspólnocie w okresie dochodzenia. Liczby dotyczące kosztów ustalone na podstawie tej informacji uważano za reprezentatywne dla różnych podsektorów użytkowników, ponieważ informacja przekazana przez pojedyncze przedsiębiorstwo wykazywała duży poziom zgodności między przedsiębiorstwami należącymi do tych samych podsektorów.

(84) Po nałożeniu tymczasowych środków Komisja otrzymała kilka uwag od użytkowników lub reprezentujących ich stowarzyszeń. Zawierały one spostrzeżenia na temat rozwoju sytuacji na rynku PET w przeszłości oraz dyskusji na temat możliwego wpływu środków na sektory użytkowników. Uwagi te pochodziły od:

— Schmalbach-Lubeca, największego przetwórcy w Europie (18 % zużycia PET we Wspólnocie);

— stowarzyszenia „Europejskie Firmy Przetwarzające Tworzywa Sztuczne" (EUPC);

— UNESDA, stowarzyszenia reprezentującego producentów napojów bezalkoholowych;

— grupy Nestlé, wielokrotnie powtarzającej, że liczby podane dla rynku francuskiego są reprezentatywne dla całego rynku europejskiego (całkowity zakup PET przez grupę stanowi około 9 % zużycia PET we Wspólnocie, z których 3 % dotyczy tylko rynku francuskiego).

Uwagi te oraz uwagi przesłane przez stowarzyszenia reprezentujące producentów wody (przyczyniło się to do ich popularyzacji w czasie pierwszego etapu dochodzenia) były wzięte pod uwagę, w sumie uwagi pochodzą od przedsiębiorstw reprezentujących przynajmniej połowę rynku.

b) *Opis sektorów użytkowników*

(85) Po przeanalizowaniu wszystkich dostarczonych informacji stwierdzono, że sektor użytkowników, uprzednio uważany za trzy grupy (firmy wytwarzające półprodukty, producenci wody i producenci zintegrowanych napojów bezalkoholowych) dokładniej można opisać jako dwie grupy:

— Firmy przetwarzające, wliczając w to wytwórców półproduktów i butelek oraz producentów arkuszy. Użytkownicy wykonują jedynie proste czynności przetwarzające; dlatego koszt PET jest dotychczas ich głównym składnikiem kosztu. Wytwórcy butelek i półproduktów sprzedają większość swojej produkcji rozlewniom napojów bezalkoholowych. Producenci arkuszy, reprezentujący tylko niewielką część sektora firm przetwarzających, prowadzą sprzedaż dla wielu typów przedsiębiorstw, które stosują arkusze głównie do pakowania swoich wyrobów.

— Rozlewnie napojów bezalkoholowych, wliczając gazowane i niegazowane napoje bezalkoholowe, mleko, soki owocowe itp. Podział tej grupy użytkowników na producentów wody i napojów bezalkoholowych nie jest sensowny, ponieważ w wielu przypadkach ten sam producent butelkuje zarówno wodę, jak i napoje bezalkoholowe. Bardziej sensowne jest rozróżnienie różnych napojów produkowanych przez nich, ponieważ, biorąc pod uwagę względne wartości, udział PET w kosztach produkcji zależy od właściwego kosztu tych napojów (napoje gazowane lub soki owocowe stanowią droższy wkład niż woda). W każdym przypadku PET pozostaje dość ważnym składnikiem kosztu i problemy, jakie napotykają rozlewnie odnośnie do dostawy PET, są podobne niezależnie od butelkowanego produktu.

(86) Należy zauważyć, że istnieje bardzo bliski związek operacyjny między przetwórcami (z wyjątkiem wytwórców arkuszy) i rozlewniami.

— Rozlewnie kupują prawie całą produkcję przetwórców.

— Każda firma przetwarzająca ma bardzo ograniczoną liczbę klientów (często tylko jednego).

— Firmy przetwarzające działają na zasadzie zleceń od swoich klientów a zlecenia te bardzo często zawierają przepisy, które automatycznie biorą pod uwagę zmiany cen PET lub są one renegocjowane regularnie.

W konsekwencji wpływ opisanych niżej środków nie powinien się kumulować, ponieważ większość wpływu tych środków będzie bezpośrednio przesunięta na głównych klientów firm przetwarzających, tj. rozlewnie napojów bezalkoholowych.

c) *Przewidywalne wpływ środków na użytkowników*

(87) Uwzględniając otrzymane nowe dane, sytuacja użytkowników, którzy dostarczyli pełną ilościową informację, przedstawia się następująco:

		Zużycie PET jako % zużycia we Wspólnocie	PET jako % kosztu produkcji	Pracownicy zaangażowani do produkcji z zastosowaniem PET
Firmy przetwarzające	Producenci półproduktów i butelek	7	66	770
	Producenci arkuszy	1	55	186
Rozlewnie napojów bezalkoholowych	Woda mineralna i źródlana	18	24	6 766
	Napoje bezalkoholowe	1	9	298
RAZEM		26		8 020

d) *Wpływ na firmy przetwarzające*

(88) Oceniono, że zastosowanie środków wyrównawczych, które zostały zaproponowane, biorąc pod uwagę ilości PET pochodzącego z krajów przedmiotowych, kupowanego w okresie dochodzenia, dałoby w wyniku 0,75 % wzrostu kosztów produkcji firm przetwarzających wykonujących półprodukty i butelki. W tych samych warunkach wpływ zastosowanych środków na producentów arkuszy wyniósłby około 0,4 %. Z powodu związania się kontraktami ze swoimi klientami jest prawdopodobne, że przedsiębiorstwa przetwarzające będą mogły przenieść większość tego wzrostu kosztów na swoich klientów. Szacuje się, że wpływ zastosowanych środków wyrównawczych na rentowność tych przedsiębiorstw będzie bardzo ograniczony.

e) *Wpływ na rozlewnie napojów bezalkoholowych*

(89) Oceniono, że zastosowanie środków wyrównawczych, które zostały zaproponowane, biorąc pod uwagę ilości PET pochodzącego z krajów przedmiotowych, kupowanego w okresie dochodzenia, dałoby w wyniku średni wzrost o mniej niż 0,2 % kosztu produkcji rozlewni napojów bezalkoholowych.

2. **Cena detaliczna napojów**

(90) Stwierdzono, że ceny butelkowanej wody i napojów bezalkoholowych wzrastały ze względnie stałą szybkością 1–2 % na rok w czasie ostatniej dekady (statystyka indeksu cen detalicznych Eurostat). W tym samym okresie ceny PET zmieniały się bardzo często, jednak bez wpływu na ceny detaliczne butelkowanej wody i napojów bezalkoholowych. Dlatego też odrzuca się twierdzenie o potencjalnie inflacyjnym wpływie proponowanych środków na ceny detaliczne butelkowanej wody i napojów bezalkoholowych.

3. **Prawdopodobny wpływ nałożonych środków na przemysł Wspólnoty i przemysł korzystający z PET**

(91) Proponowane środki najprawdopodobniej byłyby korzystne dla przemysłu Wspólnoty, który przez swoje wysiłki restrukturyzacyjne i imponujący wzrost wydajności wykazał determinację utrzymania swojej obecności na szybko rosnącym rynku Wspólnoty. Zastosowanie środków pozwoliłoby temu przemysłowi na poprawienie rentowności i dałoby możliwość dokonania nowych inwestycji, które są decydujące w takiej kapitałochłonnej działalności, by zapewnić swoją długoterminową realną obecność we Wspólnocie.

(92) Ponieważ sytuacja przemysłu korzystającego z PET zależy od stanu producentów PET we Wspólnocie, to poprawa sytuacji tych ostatnich, spowodowana zastosowaniem środków, będzie także korzystna dla przemysłu korzystającego z PET. Zostało to potwierdzone przez przedsiębiorstwa współpracujące w przemyśle korzystającym z PET.

4. **Wnioski w sprawie interesu Wspólnoty**

(93) Na podstawie dodatkowej informacji uzyskanej od użytkowników wnioskuje się, że wpływ proponowanych środków na użytkowników będzie ograniczony. W rzeczy samej, ponieważ przedsiębiorstwa przetwarzające mogą przenieść większość kosztów na swoich klientów, szacuje się, że sumaryczny wpływ środków na producentów napojów będzie marginalny w stosunku do całkowitej rentowności tego sektora.

(94) Potwierdza się ponadto, że przeniesienie produkcji półproduktów poza Wspólnotę jest mało prawdopodobne, że na ceny detaliczne napojów bezalkoholowych zwykle nie wpływają wahania cen PET i że zastosowanie proponowanych środków leży w interesie przemysłu Wspólnoty oraz przemysłu korzystającego z PET.

(95) Ponieważ nie otrzymano żadnych innych argumentów odnośnie do interesu Wspólnoty, to niniejszym zatwierdza się wniosek rozporządzenia tymczasowego twierdzący, że nie ma żadnych przekonujących argumentów, by nie wprowadzać środków wymienionych w motywie 344 tego rozporządzenia.

I. **NIENAŁOŻENIE CEŁ**

(96) W świetle powyższych wniosków stwierdzających, że średnia ważona dla całego kraju wysokość subwencji dla przywozu pochodzącego z Indonezji, Korei i Tajwanu jest na minimalnym poziomie, podejmuje się ostateczną decyzję nienakładania środków wyrównawczych w stosunku do przywozu pochodzącego z tych krajów. W konsekwencji postępowanie odnośnie do przywozu z tych krajów powinno być zakończone.

J. DZIAŁANIE OSTATECZNE

(97) W świetle wniosków dotyczących subsydiowania, szkód, przyczyny i interesu Wspólnoty uważa się, że ostateczne środki wyrównawcze powinny być podjęte w celu zapobieżenia dalszym szkodom wyrządzanym Wspólnocie przez subsydiowany przywóz pochodzący z Indii, Malezji i Tajlandii.

(98) Wobec braku jakiejkolwiek nowej informacji niniejszym zatwierdza się metodologię stosowaną do ustalenia poziomu likwidacji szkód, jak określono w motywach 349 i 350 rozporządzenia tymczasowego.

(99) W celu zapobieżenia sytuacji, w której wahania cen PET powodowane wahaniami cen ropy naftowej staną się przyczyną pobierania wyższych opłat, uważa się za właściwe nałożenie ceł w formie określonej kwoty na tonę. Kwoty te wynikają z zastosowania stawek ceł wyrównawczych w stosunku do cen eksportowych CIF stosowanych do wyliczania poziomu eliminacji szkód w okresie dochodzenia.

(100) Doprowadziło to do ustalenia następujących stawek cła wyrównawczego (EUR za tonę) dla współpracujących producentów eksportujących:

a) INDIE

Reliance Industries Limited	41,3 EUR/t
Pearl Engineering Polymers Limited	31,3 EUR/t
Elque Polyesters Limited	22,0 EUR/t
Futura Polymer Limited	0

b) MALEZJA

MPI Polyester Industries Sdn. Bhd.	0
Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	16,6 EUR/t

c) TAJLANDIA

Thai Shingkong Industry Corporation Limited	49,1 EUR/t

(101) W celu uniknięcia przyznawania premii za brak współpracy uważano za stosowne ustalenie stawek celnych dla przedsiębiorstw niewspółpracujących w wysokości najwyższych stawek ustalonych dla przedsiębiorstw współpracujących, tj. 41,3 EUR/t dla producentów indyjskich, 16,6 EUR/t dla producentów malajskich i 49,1 EUR/t dla producentów tajskich.

(102) Specyficzne cła wyrównawcze dla indywidualnych przedsiębiorstw wyszczególnione w niniejszym rozporządzeniu ustalono na podstawie wniosków obecnego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację stwierdzoną w dochodzeniu w stosunku do tych przedsiębiorstw. Cła te (w przeciwieństwie do ceł stosowanych dla całego kraju dla „wszystkich innych przedsiębiorstw") stosuje się wyłącznie do wspomnianych określonych podmiotów. Przywożone produkty wytwarzane przez jakiekolwiek inne przedsiębiorstwo niewymienione wyraźnie w części operacyjnej niniejszego rozporządzenia ze swojej nazwy, wraz z podmiotami związanymi z tymi wyraźnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych ceł i powinny podlegać cłom stosowanym dla „wszystkich innych przedsiębiorstw".

(103) Jakiekolwiek żądanie zastosowania tych stawek cła wyrównawczego określonych dla indywidualnego przedsiębiorstwa (np. po zmianie nazwy jednostki lub po założeniu nowych jednostek produkcyjnych lub sprzedaży) powinno być skierowane do Komisji [1] bezzwłocznie z wszystkimi istotnymi informacjami, w szczególności dotyczącymi modyfikacji działalności związanej z produkcją, sprzedażą krajową i na wywóz związanymi z np. zmianą nazwy lub zmianą jednostek produkcyjnych i sprzedaży. Komisja, gdy właściwe, po konsultacji z Komitetem Doradczym zmieni odpowiednio rozporządzenie uaktualniając wykazy przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych.

---

[1] European Commission
Directorate-General Trade
Directorate C
TERV 0/13
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles

K. **POBIERANIE CEŁ TYMCZASOWYCH**

(104) W świetle wysokości subsydiów wyrównawczych stwierdzonej w przypadku producentów eksportujących i z uwagi na wielkość szkód wyrządzonych przemysłowi Wspólnoty uważa się za konieczne, by kwoty zabezpieczone przez tymczasowe cła wyrównawcze na mocy rozporządzenia (WE) nr 1741/2000 były pobrane w wysokości ostatecznych stawek celnych nałożonych. W przypadkach gdy cła ostateczne są wyższe niż cła tymczasowe, ostatecznie będą pobrane tylko kwoty zabezpieczone na poziomie ceł tymczasowych. Kwoty zabezpieczone przez tymczasowe cła wyrównawcze za przywóz określonego rodzaju politereftalanu etylenu pochodzącego z Tajwanu będą uwolnione.

L. **ZOBOWIĄZANIA**

(105) W następstwie nałożenia tymczasowych ceł wyrównawczych dwóch producentów eksportujących z Indii zaproponowało zobowiązania cenowe zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(106) Komisja uważa, że zobowiązania zaproponowane przez Reliance Industries Limited i Pearl Engineering Polymers Limited mogą być przyjęte [1], ponieważ eliminują one szkodliwy skutek subsydiowania. Ponadto regularne i szczegółowe sprawozdania, które przedsiębiorstwa zobowiązały się dostarczać Komisji, pozwolą na efektywną kontrolę. Co więcej, struktura sprzedaży powyższych przedsiębiorstw jest taka, że Komisja uważa, iż ryzyko obejścia tych zobowiązań jest zminimalizowane.

(107) W celu zapewnienia skutecznego poszanowania i kontroli realizacji zobowiązań, gdy przedstawia się wniosek o dopuszczenie do wolnego obrotu na mocy zobowiązań, zwolnienie z cła jest uwarunkowane przedstawieniem służbie celnej zainteresowanego Państwa Członkowskiego ważnej „faktury w ramach zobowiązania" wystawionej przez producentów eksportujących, od których przyjęto zobowiązanie i zawierającej informację podaną w Załączniku. Gdy nie przedstawi się takiej faktury lub gdy nie będzie ona odpowiadała produktowi przedstawionemu służbie celnej, będzie obowiązywało opłacenie odpowiedniej stawki cła wyrównawczego w celu zapewnienia skutecznej realizacji zobowiązań.

(108) W przypadku złamania lub wycofania zobowiązania na mocy art. 13 ust. 9 i 10 rozporządzenia podstawowego mogą być nałożone wyrównawcze należności celne,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu o współczynniku lepkości 78 ml/g lub wyższym według DIN (Deutsche Industrienorm) 53728, odpowiadający kodowi CN 3907 60 20 i kodowi CN ex 3907 60 80 (kod TARIC 3907 60 80 10).

2. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 3, stawka ostatecznego cła wyrównawczego, stosowana do ceny netto franco granica Wspólnoty, przed ocleniem, będzie następująca dla produktów pochodzących z następujących krajów:

Państwo	Cło ostateczne (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	41,3	A999
Malezja	16,6	A999
Tajlandia	49,1	A999

[1] Dz.U. L 301 z 30.11.2000, str. 88.

3. Stawki te nie mają zastosowania do produktów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa wymienione poniżej, w stosunku do których ustalono następujące stawki ceł wyrównawczych:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło ostateczne (EUR/t)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Reliance Industries Limited	41,3	A181
Indie	Pearl Engineering Polymers Limited	31,3	A182
Indie	Elque Polyesters Limited	22,2	A183
Indie	Futura Polymer Limited	0	A184
Malezja	MPI Polyester Industries Sdn. Bhd.	0	A185
Malezja	Hualon Corporation (M) Sdn. Bhd.	16,6	A186
Tajlandia	Thai Shingkong Industry Corporation Limited	49,1	A190

4. W przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wejściem do swobodnego obrotu i dlatego cena rzeczywiście zapłacona bądź należna byłaby rozdzielona w celu określenia wartości celnej na mocy art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 [1], kwota cła wyrównawczego wyliczona na podstawie ilości ustalonej powyżej ma być pomniejszona o procent, który odpowiada rozdzieleniu ceny rzeczywiście zapłaconej lub należnej.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1 cło ostateczne nie będzie stosowane do towarów przywożonych przeznaczonych do swobodnego obrotu zgodnie z przepisami art. 2.

6. O ile nie ustalono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Zwolnione z cła wyrównawczego nałożonego przez art. 1 będą towary przywożone, pod warunkiem że są produkowane i bezpośrednio wywożone (tj. zafakturowane i wysłane) do przedsiębiorstwa działającego jako importer we Wspólnocie przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 3, zadeklarowane pod odpowiednim kodem dodatkowym TARIC, i że będą spełnione warunki podane w ust. 2.

2. Gdy będzie przedstawione żądanie dopuszczenia do swobodnego obrotu, to zwolnienie z cła będzie uwarunkowane przedstawieniem służbie celnej danego Państwa Członkowskiego ważnej „faktury w ramach zobowiązania" wystawionej przez przedsiębiorstwa wywożące wspomniane w ust. 3, zawierającej zasadnicze elementy wymienione w Załączniku do niniejszego rozporządzenia. Zwolnienie z cła będzie nadal uwarunkowane tym, by towary zadeklarowane i przedstawione do odprawy celnej odpowiadały dokładnie opisowi w „fakturze w ramach zobowiązania".

3. Towary przywożone, którym towarzyszyć będzie „faktura w ramach zobowiązania", powinny być zadeklarowane pod następującymi dodatkowymi kodami TARIC:

Przedsiębiorstwo	Państwo	Dodatkowy kod TARIC
Reliance Industries Limited	Indie	A181
Pearl Engineering Polymers Limited	Indie	A182

[1] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 502/1999 (Dz.U. L 65 z 12.3.1999, str. 1).

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone przez tymczasowe cła wyrównawcze na mocy rozporządzenia (WE) nr 1741/2000 nałożone na przywóz określonego rodzaju politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii będą pobrane w wysokości stawek cła ostatecznie nałożonego. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczne stawki cła wyrównawczego będą zwolnione.

Artykuł 4

Niniejszym kończy się postępowanie antysubsydyjne dotyczące przywozu określonego rodzaju politereftalanu etylenu pochodzącego z Indonezji, Republiki Korei i Tajwanu.

Artykuł 5

Kwoty zabezpieczone przez tymczasowe cła wyrównawcze nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 1741/2000 na przywóz określonego rodzaju politereftalanu etylenu pochodzącego z Tajwanu będą uwolnione.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2000 r.

W imieniu Komisji

L. FABIUS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Elementy, które mają być wykazane w „fakturze w ramach zobowiązania" określonej w art. 2 ust. 2:

1. Numer „faktury w ramach zobowiązania".
2. Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary na fakturze mogą być odprawione na granicy Wspólnoty (jak zostało to określone w rozporządzeniu).
3. Dokładny opis towarów, włącznie z:
   — numerem kodu sprawozdawczego produktu (PCN) (ustalonym w przedsięwzięciu zaradczym oferowanym przez producenta eksportującego, o którym mowa),
   — kodem CN,
   — ilością (podaną w jednostkach).
4. Opis warunków sprzedaży, włącznie z:
   — ceną za jednostkę,
   — stosowanymi warunkami płatności,
   — stosowanymi warunkami dostawy,
   — sumą ulg i rabatów.
5. Nazwa spółki działającej jako importer, dla której spółka bezpośrednio wystawiła fakturę.
6. Nazwisko pracownika w spółce, który wystawił fakturę i potwierdził swoim podpisem następującą deklarację:

   „Ja, niżej podpisany, zaświadczam, iż sprzedaż podanych w niniejszej fakturze towarów, przeznaczonych bezpośrednio na wywóz do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania zaoferowanego przez…… [przedsiębiorstwo] oraz zatwierdzona przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2000/745/WE. Oświadczam, że zawarta w niniejszej fakturze informacja jest kompletna i zgodna z prawdą".